

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ... ΑΛΛΗΛΟΘΑΥΜΑΖΟΜΕΝΟΙ!

Έκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω: Κλωντέτ

Κολμπέρ, Καίη Φρανσίς, Καρὸλ Λομπάρ, Κάρολος Λώουντον, Ουάλλας Μπῆρρυ

Τὸ γαλλικὸ κινηματογραφικὸ περιοδικὸ «Pour Vous» εἶχε τὴν ἔμπνευσι νὰ στείλῃ ἕνα συντάκτη του καὶ νὰ ρωτήσῃ τοὺς διασημοτέρους καλλιτέχνας τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου ποιούς ἀπὸ τοὺς συναδέλφους τοὺς τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου θαυμάζουν περισσότερο. Ἴδου λοιπὸν τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης αὐτῆς, ὅπως τὰ διηγείται ὁ συντάκτης τοῦ «Pour Vous»:

«Ἡ ὡραία πρωταγωνίστρια τοῦ «Ἀμόκ» Μαρσέλ Σαντάλ φαίνεται ὡς νὰ θαυμάζεται ἀπὸ τὴν ἐρώτησί μας. Ὡστόσο μᾶς ἀπαντᾷ:

— Μὰ... θαυμάζω, φυσικὰ, τὴ Γκρέτα Γκάρμπο καὶ τὸν Γκάρυ Κούπερ.

— Γιατί «φυσικὰ»; τὴ ρωτᾷμε.

— Γιατί, ἀπλούστατα, μὲ τὴν τέχνη πὺ ἔχουν αὐτοὶ οἱ δύο, δὲν μπορῶ νὰ συγκρίνω κανέναν ἄλλο μαζί τους, λέει ἡ Σαντάλ χαμογελώντας μὲ τὸ ὑπέροχο χαμόγελό της.

Ἡ προτιμήσεις τοῦ περιφήμου δραματικοῦ καλλιτέχνη τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου Βικτόρ Φρανσέν, εἶνε διαφορετικές:

— Ἡ Κάθριν Χέμπουρν, μᾶς ἀπαντᾷ, μοῦ φαίνεται πως εἶνε ἡ καλλιτέχνις πὺ ἔχει τὰ περισσότερα χαρίσματα, ἢ πὺ δυνατὴ στὶς ἐκφράσεις της καὶ πραγματικὰ ἢ πὺ παθητικὴ.

— Καὶ ἀπὸ τοὺς ἄνδρες;

— Ὡ, ἀπὸ τοὺς ἡλικιωμένους θαυμάζω ἀπεράντως τὸν Κάρολο Λώουντον, πὺ εἶνε ἴσως ὁ μεγαλύτερος ἡθοποιὸς τῆς ἐποχῆς μας... Ἀπὸ τοὺς νεωτέρους πάλι μ' ἐνθουσιάζουν ὁ Γκάρυ Κού-

περ γιὰ τὴν γοητεία του καὶ τὴ χάρι του καὶ ὁ Φράνσο Τὸν, γιὰ τὴν φινέτσα του καὶ τὴν ἀφέλειά του.

Ἡ Σούζυ Βερνὸν μᾶς ἀπάντησε βιαστικὰ γιὰ τὴν περιμένημενὴ αὐτοκινήτῳ της γιὰ νὰ φύγῃ:

— Ἀπὸ τότε πὺ εἶδα τὸ «Ταξίδι χωρὶς γυρισμὸ», θεωρῶ τὴν Καίη Φρανσίς ὡς τὴν πὺ εὐγενικὴ, τὴν πὺ λεπτὴ, τὴν πὺ χαριτωμένη ἡθοποιὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου. Ἀπὸ τοὺς ἄνδρες πάλι, ξεχωρίζω τὸν Ραμόν Νοβάρρο, τοῦ ὁποῦ ὅμως τὴν ἀξία κανέναν ἀπὸ τοὺς ρόλους του δὲν ἀνέδειξε ὅσο πρέπει. Ἀξίζει πολὺ περισσότερο ἀπὸ τοὺς ρόλους πὺ τοῦ ἔδωσαν νὰ ἐρμηνεύσῃ ὡς τώρα, καὶ τὴν ἡμέρα πὺ θὰ παίξῃ ἕνα ρόλο ἀντάξιο τοῦ μεγάλου του ταλέντου, εἶμαι βέβαιη πὺς θὰ κταπλήξῃ ὅλο τὸν κόσμον.

— Ὁ μεγάλος μου θαυμασμὸς μᾶς λέει εὐθυμὰ ἡ Πωλέτ Νιτυμπὸς, εἶνε ἡ μικρούλα Σίρλεϋ Τέμπλ. Ὅταν βλέπω σὲ τὸ τὸ κοριτσάκι πὺ χορεύει, τραγουδάει, παίξει, γελάει, πὺ μὲ μιὰ λέξι ζῆ, καὶ τὰ κάνει ὅλα αὐτὰ θαυμάσια, σκέφτομαι πὺς θὰ ἤθελα νὰ τὰ κάνω κι' ἐγὼ ὅλα αὐτὰ, ὅταν ἦμουν μικρούλα. Ἀγαπῶ ἐπίσης τὴν Κάθριν Χέμπουρν, γιὰ τὴν εἶνε «πᾶρα πολὺ ἀνθρώπινη» καὶ τὴν Κλωντέτ Κολμπέρ, γιὰ τὴν εἶνε χαριτωμένη φίνα, κομψὴ καὶ λεπτὴ. Ἀπὸ τοὺς ἄνδρες πάλι προτιμῶ τὸν Φράνσο Τὸν γιὰ τὴν ἔχει ἕνα ὡμορφο... μουτράκι καὶ πολὺ τάλαντο. Δὲν τὸν συγκρίνω μὲ κανένα.

Ὁ ἀσύγκριτος Χάρρυ Μπὼρ μᾶς ἀπαντᾷ:

— Ἀγαπῶ τὸν Ουάλλας Μπῆρρυ, τὸν Ἔντουαρντ Ρόμπινσον, τὸν Ρόναλντ Κόλμαν καὶ τὸν Τζέιμς Κάνιϋ. Ἀγαπῶ ἐπίσης τὴ Γκρέτα Γκάρμπο, τὴν Ἴρεν Ντοῦν, τὴν Κλωντέτ Κολ-

(Συνέχεια στὴ σελίδα 53)

ΟΙ «ΑΣΤΕΡΕΣ» ΑΛΛΗΛΟΘΑΥΜΑΖΟΜΕΝΟΙ

(Συνέχεια από τη σελίδα 18)

μπέρ και, όχι πολύ, την Μάρλεν Ντρήτριχ.

— Γιατί τους αγαπάτε;

— Πώς «γιατί»; κάνει ο Χάρρυ Μπώρ άνασηκώνοντας το κεφάλι του. Δεν προσπαθώ να εξηγήσω το γιατί... Δεν αναλύω ούτε την αξία τους, ούτε την απόλαυσι που μου χαρίζουν όταν τους βλέπω... Μου άρέσουν... αυτό είν' όλο!

— Εξαφνα, θυμάται ότι ξέχασε κάποιον και προσθέτει:

— Και ο Φρέντ Άσταίρ; Τόν αγαπώ πολύ!... Βρίσκω ότι είνε γοητευτικός!...

— Ο Ζάν Κατλαίν τρέφει απεριόριστο θαυμασμό προς την Μάρλεν Ντρήτριχ.

— Δεν μπορώ βέβαια, προσθέτει, να μη θαυμάζω τη Γκρέτα Γκάρμπο για το αϊθέριο παίξιμό της. Μά ή Μάρλεν Ντρήτριχ είνε μιά γυναίκα τόσο... γυναίκα, πού μ' έχει κατακτήσει όλόκληρο. "Επειτ' άπ' αυτό, κάθε άλλη εξήγηση είνε περιττή.

— Και ο Γκάρυ Κούπερ επίσης έχει όλο το θαυμασμό μου. Είνε τόσο δυναμικός, τόσο πνευματώδης και βίαιος συγχρόνως!... Ναι, ή Μάρλεν Ντρήτριχ κι' ο Γκάρρυ είνε οι δύο μεγάλοι θαυμασμοί μου... "Επειτ' άπ' αυτούς θαυμάζω την Κάθριν Χέμπουργν, την Καρόλ Λομπάρ και τόν Φράνσο Τόν.

— Η Ρενέ Σαιν-Σύρ μάς λέει ότι θαυμάζει κατά σειράν: την Κάθριν Χέμπουργν, τόν Κάρολο Λώουτον, τόν Ούλλιαμ Πόουελ και την Γκρέτα Γκάρμπο.

— "Ω! φωνάζει εξαφνα. "Ω! ξέχασα την Μπέττυ Νταϊβίς!... Τί άφηρημάδα!... Την τοποθετώ πριν άπό τη Γκάρμπο!... Αυτή ή γυναίκα είνε ή αλήθεια ή ίδια... Τίποτε σ' αυτήν δεν είνε συμβατικό, τίποτε δεν είνε ψεύτικο... "Εχει ένα πρόσωπο καταπληκτικά έκφραστικό, μάτια βλοσυρά και λαμπρά!... Οί πιό δύσκοιο ρόλοι είνε ή ειδικότης της. Στ' αλήθεια, ή Μπέττυ Νταϊβίς με συγκινεί πολύ!

— Πάνω άπ' όλους όμως βάζω την Κάθριν Χέμπουργν... "Η Χέμπουργν είνε ένα είδος μαγείας, ένα έργο τέχνης, ένα θαύμα!... Λένε πώς δεν είνε ώμορφη... "Εγώ όμως την βρίσκω καταπληκτική!

— Αντί της Ντανιέλ Παρόλα, ή οποία παραθερίζει στην Έλβετία, μάς άπαντᾷ ο σύζυγός της:

— Μπορώ πολύ καλά να σᾶς πῶ τίς προτιμήσεις της συζύγου μου... Τίς ξέρω... Λατρεύει την Γκάρμπο και την Ντρήτριχ... και αγαπά πολύ για τη δροσιά της την Άνν Σίρλεϋ... Μά ή μεγάλη της αγάπη είνε ο Γκάρυ Κούπερ... Τόν αγαπάει τόσο γιατί βρίσκει σ' αυτόν μεγάλο ταλέντο και ισχυρή προσωπικότητα... Μά πρό πάντων γιατί τόν βρίσκει ώραίο... Κι' αυτό δεν είνε λίγο... "Όταν τόν είδε στά Χόλλυγουντ, λίγο έλειψε να λιποθυμήσει άπό τη συγκίνή της...

— Η Ντανιέλ Νταρριέ άπάντησε ότι αγαπά τη Νόρμα Σήρερ για την καλή της καρδιά και μάς διηγήθηκε σχετικῶς τό ακόλουθο ανέκδοτό της:

— Η Νόρμα Σήρερ έχει τη μανία να προστατεύη όλα τά φτωχά παιδιά. Τόν χειμῶνα γυρίζει στις έργατικές συνοικίες του Χόλλυγουντ, κάνει διακριτικές έπισκέψεις στα σπίτια τῶν φτωχῶν και πάντα αφήνει με τρόπο ένα σεβαστό χρηματικό ποσό πάνω στο τραπέζι τους... "Όλα τά παιδιά την αγαπούν φυσικά και την θεωρούν σαν μεγάλη αδελφή τους. Χαρακτηριστικό αυτής της αγάπης είνε τό ακόλουθο έπεισόδιο:

— Μιά νύχτα, πολύ άργά, ένῶ ή Νόρμα Σήρερ είχε καταλιθῆ χτύπησε τό τηλέφωνο του διαμερίσματός της. "Η καμαριέρα έσπευσε φυσικά να πάρη τό άκουστικό και να ρωτήσει τί θέλουν. "Από την άλλη άκρη του σύρματος άκούστηκε τότε μιά παιδική φωνή:

— Είμαι ο Τέντυ Στόλκερ, είνε και θέλω να ιδῶ άμέσως την «μίσσες» Σήρερ. "Η μαμά λέει, ότι ήρθε ή ώρα να φύγη για τό μεγάλο ταξίδι. Μάς θύμωσε μάλιστα και δεν μάς μιλάει πια. Κι' εμείς φοβόμαστε να μείνουμε μόνοι. Θέλω λοιπόν να έρθη να μάς κρατήσει συντροφιά.

— Η καμαριέρα πού ήξερε την άδυναμία της Νόρμας Σήρερ για τά μικρά, έσπευσε να την ξυπνήσει και να της άναφέρει τό τηλεφώνημα. "Η χαριτωμένη «βεντέττα», ανήσυχη, ντύθηκε βιαστικά κι' έτρεξε στη διεύθυνσι του Στόλκερ. Βρήκε τά δύο παιδιά να κλαίνε και να πολεμούν να

ΤΟ

ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟ ΤΗΣ ΔΟΥΚΙΣΣΗΣ

— Δέο.

(Συνέχεια από τη σελίδα 4)

— Δείχνοντας (Συνέχεια από τη σελίδα 4) τητος. Είν' ε στον κ. "Οβεν Νταϊβίς και στην κόρη του, καλά τη δουλειά της. Νά ή προσωποποίηση της τιμολόγισαν κι' άγκλημάς, με δεν έχει μάθει ακόμα λαντ-Γυάρντ. Τό! "Εγώ έπεσα στην παγίδα του ψευτοδεδειξε τό καταφύγιο σ' εμένα πώς είμαι ντέτεκτιβ της Σκόττά μαργαριτάρια... ο μου έπιασε κι' ο Ουάλλις μου έχωρίς να κάνω μάταια... ληστού πού πήρε τό περιδέραιο με θριαμβευτικά, δίνοντας τόν βρήκα και του τό πήρα, πίστευε στα μάτια μου... "Επείτ' άπ' αυτό, κάθε άλλη εξήγηση είνε περιττή.

— Μά θ' αναγκαστώ να πω... "Οβεν Νταϊβίς, ο οποίος δεν είνε ή δεσποινίς "Οβεν Νταϊβίς με τό πολύτιμο περιδέραιο.

— Μπα! Καθόλου. "Από πάλαιώτε με τόν κλέφτη!

— Λάζιου Ναύτη, όπου μου έπιασε τό περιδέραιο.

— Εύρισκα. Και πράγματι, ο κλέφτης πού μάρ του «Γα-Κίρμπυ» ήταν εκεί κι' έπινε, φορώντας λλις πώς θά τόν άστουφύλακα... Γελούσε δυνατά... Χω κάποιος Τζώρτζ

— στους φίλους του τό ώμορφο κόλπο, να τη στολή του δράστη... Κρατούσε στα χέρια του τη άλλο διηγό-

— ριτάρια και την έπεδείκνυε. Χωρίς να όποιου ήταν ο ώρμησα έναντιον του, του την απέσπασε... τῶν μαργα-

— έπειτα —όφθαλμόν αντί όφθαλμοῦ— τῶν κατάφερα γμή, γούνι μιά γροθιά για την όποια είμαι περήφανος... κι'

— στείλα και κυλίστηκε τρία μέτρα μακρῶς, σαν να τόν πησε κεραυνός. Βλέπετε ότι δεν χασομέρησα καθόλου.

— Ένα πήδημα βρέθηκα πάλι στο δρόμο, πήδηξα στο ταξί με περίμενε κ' ιδού με έδῶ... Μά τί θά τόν κάνουμε αυ-

— τόν συνένοχο τῶν ληστῶν; είνε δείχνοντας τόν Ζεό Ουάλλις, πού είχε πέσει γονατιστός.

— Πρέπει να τόν συχωρέσουμε, άπάντησε ή νέα κόρη. Θά μάς βοηθήσει άλλωστε στην σύλληψι όλης της σπείρας...

— Κ' είμαι βέβαιη πώς στο έξης θά ξαναγίνη τίμιος άνθρωπος.

— "Ετσι, συνελήφθησαν, έκτός άπό τόν Τζώρτζ Κίρμπυ κι' άλλοι πέντε λησταί πού είχαν ειδικευτή στις κλοπές κομημάτων.

— Κι' έτσι ακόμα, ο ήρωας αυτής της ιστορίας "Εντουαρντ Πέρκινς παντρεύτηκε σε λίγο καιρό την κόρη του "Οβεν Νταϊβίς.

ΑΛΕΝ ΜΟΝΖΑΡΝΤΕΝ

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ

ΟΙ ΙΔΑΝΙΚΟΙ ΣΥΖΥΓΟΙ

— "Όπως εξηγήσαμε στους άναγνώστας μας και σᾶς άναγνωστριάς μας, άμα τη λήξει του διαγωνισμού περι «Ιδανικών Συζύγων» ο τελευταίως ψηφισθείς υπό της Κυβερνήσεως νόμος μάς άπηγόρευε ρητῶς την παροχήν τῶν δώρων τά όποια είχαμε υποσχεθῆ να δώσωμεν σ' εκείνας κι' εκείνους πού θά έστελναν τίς καλύτερες άπαντήσεις.

— Μολαταῦτα μερικοί άναγνώσται —έλάχιστοι εὐτυχῶς— παραπονούνται σχετικῶς και παραπονούνται άδίκως. "Ηθελαν τά δῶρα άφ' ενός και την άυστηράν τιμωρίαν μας άφ' έτέρου.

— "Επειδή, ώστόσο, μάς είνε άδύνατον να δώσωμεν δῶρα, αποφασίσαμε να άμείψωμεν ήθικῶς εκείνας και εκείνους πού έστελναν ωραίας άπαντήσεις, δημοσιεύοντας τά δνόματά των εις τό «Μπουκέτο», εις τιμητικὴν θέσιν.

— Την ήθικὴν αὐτὴν άμοιβὴν, άνωτέραν πάσης ύλικῆς, θά την παράσχωμεν εύχαριστῶς εις ένα τῶν προσεχῶν φύλων.

— "Ελπίζομεν ότι κατόπιν αὐτοῦ αἱ άναγνώστριάς μας και οί άναγνώσται μας θά μείνουν ίκανοποιημένοι.

— Τίποτε περισσότερο δεν ήμπορούσαμε, δυστυχῶς, να κάμουμε. "Ο σχετικὸς νόμος είνε ρητὸς και θά ήτο κυριολεκτικῶς παραφροσύνη τό να έπιχειρήσωμεν να τόν παραβῶμε.

— ξυπνήσουν τη νεκρή μητέρα τους.

— "Ελάτε, τούς είνε, από δῶ και πέρα θά έχετε έμένα μητέρα.

— Μά εκείνα δεν έννοούσαν να σωπάσουν. "Ηθελαν πρωτα να τούς υποσχεθῆ ότι θά τούς χάριζε ένα άλογο κι' ένα ώμορφο τουφέκι. Κ' ή Νόρμα Σήρερ τούς τό υποσχεθηκε και τά πήρε στη βίλλα της. Κατόπιν δέ τά έκλεισε στο καλύτερο σχολείο του Χόλλυγουντ κι' άνάθεσε σε μιά καλή παιδαγωγὸ την άνατροφή τους.